

[Eilmar Baunsgaard.]

men en gradsforskel — kommer ind. Jeg mener ikke, det er rigtigt at fastsætte et bestemt maksimumsantal; derimod mener jeg, det er rigtigt at få slået fast, så langt som det er gørligt, at de partier, der ved egne mandater får plads i finansudvalget, også får en statsrevisor. Når vi ikke kan — og det mener jeg ikke vi kan, i hvert fald ikke fra radikal side — acceptere, at det er i overensstemmelse med grundlovens § 52 at skrive, at det skal være et forhold, der er fastlagt på forhånd til fordeling mellem partierne, men mener, at man skal respektere bestemmelsen om forholdstalsvalg, så må det være rigtigt at give mulighed for, at antallet kan varieres og være henlagt til en forhandling mellem partierne her i folketinget. Sådan har det altid været vedrørende statsrevisorerne, og jeg synes, det er rigtigt, at det forbliver sådan, forudsat da at man er enig i den opfattelse, at der er en alvorlig mening med selve dette at have statsrevisorer.

Jeg skal med disse bemærkninger anbefale, at man stemmer for de af flertallet stillede ændringsforslag vedrørende lovforslaget om statsrevisorer.

Stetter (KF):

Tilsyneladende interesserer antallet af valgte politiske statsrevisorer mere end det efter min mening væsentlige spørgsmål om statsrevisionens placering. Den konservative gruppe stiller i samarbejde med kristeligt folkeparti ændringsforslaget under nr. 2 til lovforslag nr. 162. Ændringsforslaget bestemmer, at revisionen af statens regnskaber henlægges under folketinget. Såfremt forslaget vedtages, vil det være en principbeslutning, og det vil være nødvendigt at følge denne beslutning op med en række praktiske foranstaltninger, men de er af teknisk karakter.

Folketinget skal efter den konservative gruppes mening have hold på udviklingen i statens udgifter. Den eneste mulige fremgangsmåde for at nå dette mål er, at medarbejderne i statens revision får en uafhængig stilling, direkte knyttet til folketinget.

Revisionsdepartementernes chefer og medarbejdere har anbefalet denne uafhængige stilling; jeg er enig med dem, og jeg forstår det. Hvis jeg var revisor, ville jeg be-

stemt foretrække at komme fra den bevilgende myndighed i stedet for at repræsentere et departement i økonomiministeriet under ledelse af en politisk minister.

Jeg forstår som sagt medarbejderne. Andre har sagt, at forklaringen på medarbejdernes holdning skulle være, at de pågældende kunne opnå bedre stillinger og normeringer, såfremt de blot blev lagt ind under folketinget. Jeg afviser denne forklaring. Den er fornærmende både mod revisionens personale og mod folketinget.

Ingen ansvarlig organisations, concerns eller virksomheds ledelse ville acceptere en revision, som ikke stod i direkte reference til den besluttende og dermed ansvarlige instans. Folketinget skal efter vor mening være ansvarlig for den løbende revision af statens regnskaber og budget. Hvem skulle ellers bære dette ansvar? Folketinget har retten til at bevilge statslige udgifter og til at fastsætte indtægterne. Folketinget har ansvaret for at godkende statens regnskaber. Det skal også være folketinget, som har det direkte ansvar for den løbende revision af disse regnskaber.

Jeg ved, det er håbløst at trænge igennem med argumenter her i folketingssalen, men den konservative gruppe vil nu ikke give op; spørgsmålet har været fremme i debatten adskillige gange, og det vil ske igen. Her i folketinget blev det behandlet i marts 1962, hvor den daværende radikale folketingsmand og statsrevisor Aage Fogh talte varmt for denne ændring. Desværre interesserer som sagt vore dages radikale sig tilsyneladende mere for antallet af statsrevisorer end for revisionens tilhørsforhold. Det beklager jeg, for statens revision trænger til at blive styrket, det er mere nødvendigt end nogen sinde.

Jeg skal anbefale, at man stemmer for ændringsforslaget under nr. 2.

Poul Dam (SF):

Efter udvalgsbehandlingen kan vi fra SFs side anbefale forslagene til vedtagelse med de ændringer, der er foreslået af ministeren og tiltrådt af flertallet.

I øvrigt skal jeg blot til hr. Glistrup sige, at der altid er noget betagende over krokodilletårer. De krokodilletårer, hr. Glistrup udøser over grundloven, er meget interessante. De kan ikke røre mig så meget, de